

บทที่ 2

วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

งานวิจัยในประเทศ

มานิต โทศลอินทรี (2522) ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของครูผลึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามถามหัวหน้าหมวดผลึกษามัธยม และครูผลึกษาทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ จำนวน 190 คน ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทด้านการสอน พบว่า ครูผลึกษาต้องพัฒนานิสัยการออกกำลังกายของนักเรียน กระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมผลึกษา วางระเบียบการเรียนการสอน และการร่วมโครงการสอนประจำปี

ผาณิต บิลมาศ (2522) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะของครูผลึกษาที่พึงปรารถนา สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังผู้บริหารโรงเรียน และหัวหน้าหมวดผลึกษามัธยมของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ จำนวน 200 คน ผลการวิจัยในด้านเกี่ยวกับการสอน ครูผลึกษาคควรมีคุณลักษณะ ดังนี้

1. รู้เกี่ยวกับกลไกการสอนโดยทั่วไป
2. รู้กลไกการสอน เทคนิค และวิธีสอนผลึกษา
3. มองเห็นความแตกต่างและการเปลี่ยนแปลงในลักษณะอาการและพฤติกรรม

ของเด็กแต่ละคน เช่น ความผิดปกติทางทรวดทรง

4. เห็นปัญหาของเด็กบางคนเข้ากลุ่มเพื่อนไม่ได้
5. รู้กิจกรรมผลึกษาแต่ละอย่างว่าให้คุณค่าแก่เด็กไม่เหมือนกัน
6. ใช้สถานที่และอุปกรณ์ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด
7. ทำให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด

8. ใช้เวลาส่วนใหญ่ในการฝึก สาธิต พูดแต่น้อย
9. รู้ขอบเขต วัตถุประสงค์ ของกิจกรรมทางผลศึกษา
10. มีจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ในการสอน
11. รู้หลักของความปลอดภัย

จันทน์ อโศกยานนท์ (2523) ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของหัวหน้าหมวด วิชาพลานามัยในโรงเรียนมัธยมศึกษาในส่วนภูมิภาค ได้ส่งแบบสอบถาม ถามหัวหน้าหมวด วิชาพลานามัย และครูในหมวดวิชาพลานามัยในส่วนภูมิภาค จำนวน 426 คน ผลการวิจัย พบว่า บทบาทและหน้าที่ที่สำคัญมากที่สุดของหัวหน้าหมวดวิชา คือ ร่วมมือกับครูอาจารย์ใน หมวดวิชาจัดวางแผนการสอนของหมวดวิชา จัดครูเข้าสอนตามความถนัดในแต่ละวิชาที่เปิดสอน จัดให้ครูอาจารย์เข้าสอนแทนในกรณีที่ครู อาจารย์ประจำวิชา ลา-ป่วย-ขาด ติดตามผลงาน ที่มอบหมายให้ครู อาจารย์ แต่ละคนรับผิดชอบ แบ่งงานให้ครูอาจารย์ตรงตามความสามารถ โดยมอบอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบให้โดยตรง และเสนอความคิดเห็นเพื่อพิจารณาความดี ความชอบของครูอาจารย์ในหมวดวิชาต่อฝ่ายบริหาร

สิริวรรณ นุทธิสารสิทธิ์ (2523) ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของหัวหน้าหมวด วิชาพลานามัยในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามถามหัวหน้า หมวดวิชาและครูในหมวดวิชาพลานามัยในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 243 คน ผลการวิจัยพบว่า บทบาทและหน้าที่ที่สำคัญของหัวหน้าหมวดคือ การร่วมมือกับ ครูอาจารย์ในหมวดวิชาจัดวางแผนงานของหมวดวิชา แล้วเสนอต่อฝ่ายวิชาการ การแบ่งงาน ให้ครูอาจารย์โดยมอบหมายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงให้แต่ละคนตามความเหมาะสม เพื่อให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกัน การยกย่องเสนอความดีความชอบของครูอาจารย์ใน หมวดวิชาต่ออาจารย์ใหญ่

คำนิง นกแก้ว (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่องความพึงพอใจในการทำงานของครู ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 3 โดยใช้แบบสอบถาม ถามครู-อาจารย์โรงเรียน มัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 3 จำนวน 504 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวน 443 ชุด ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบที่ทำให้ครู-อาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา รู้สึกพอใจในการทำงาน ได้แก่ การได้รับความยอมรับนับถือ ความสำเร็จของงาน ความรับผิดชอบและลักษณะของงาน

2. องค์ประกอบที่ทำให้ครู-อาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา รู้สึกไม่พอใจในการทำงาน ได้แก่ สภาพการทำงาน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา นโยบายและการบริหารเงินเดือนและผลประโยชน์เกื้อกูล ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน

3. เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในการทำงานของครู-อาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา ได้ผลดังนี้

3.1 ความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในการทำงานระหว่างครู-อาจารย์เพศชาย และเพศหญิง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 2 องค์ประกอบ คือ ความสำเร็จของงาน และด้านการได้รับความยอมรับนับถือ ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

3.2 ความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในการทำงานระหว่างครู-อาจารย์ที่มีอายุราชการ 1-10 ปี และอายุราชการตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 1 องค์ประกอบ คือ ด้านการได้รับความยอมรับนับถือ ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

3.3 ความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในการทำงานระหว่างครู-อาจารย์ที่มีวุฒิทางการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และวุฒิทางการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปในองค์ประกอบทั้งหมด ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

อนันต์ เอี้ยวเจริญ (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนครู และครูพลศึกษา เกี่ยวกับสมรรถภาพของครูพลศึกษา โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียนและครูอื่น ๆ มีความเห็นว่าครูพลศึกษาควรมีสมรรถภาพในด้านต่อไปนี้ในระดับมาก คือ สมรรถภาพในด้านความเข้าใจและการใช้หลักสูตรการสอน และการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านการปกครองชั้นเรียน และการแนะแนว ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ ด้านการปรับปรุงบุคลิกภาพ ด้านการรับผิดชอบต่อหน้าที่ ด้านการประเมินผล และด้านพฤติกรรมทั่วไป สำหรับ

ครูพลศึกษา นอกจากจะมีความเห็นเช่นเดียวกับผู้บริหารโรงเรียนและครูอื่น ๆ ดังกล่าวแล้ว ยังมีความเห็นว่า ครูพลศึกษาควรจะมีสมรรถภาพในด้านต่อไปนี้ คือ ครูพลศึกษาต้องเห็นว่าการสอนพลศึกษาเป็นอาชีพที่มีเกียรติ ครูพลศึกษาจะต้องมีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ การสอนและการช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ต้องมีความรักและศรัทธาในวิชาชีพของตน ยินดีให้ความช่วยเหลือโรงเรียน สนใจ และปรับปรุงวิชาชีพของตนเอง มีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบสูง มีความยุติธรรม ตรงต่อเวลา และมีเหตุผลมีความรับผิดชอบในการสอน

วัชรวิเศษ เลาเรียนดี (2525) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณสมบัติ และความสามารถในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 9 โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 182 คน และครูพลศึกษา จำนวน 259 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาที่มีต่อคุณสมบัติของครูพลศึกษาด้านวุฒิ ประสบการณ์ ความรู้ในวิชาความรู้ทั่วไป และความรู้ทางวิชาชีพ จากจำนวนคำถาม 23 ข้อ แล้วพบว่าทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษามีความคิดเห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับเห็นด้วย ยกเว้นเรื่องที่ว่าครูพลศึกษาควรจะจบการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่มมีความเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ และเรื่องที่ว่าครูพลศึกษาควรเป็นนักกีฬายอดเยี่ยมมาก่อน ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย

2. ความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะของครูพลศึกษาด้านร่างกาย บุคลิกภาพ จิตใจ อารมณ์ และสังคม จากจำนวน 25 ข้อ มีความเห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับเห็นด้วย ยกเว้นเรื่องที่ว่าครูพลศึกษาควรมีรูปร่างหน้าตาดี ดึงดูดความสนใจของบุคคลทั่วไป และควรวางตัวให้เป็นที่ยอมรับตลอดเวลา มีความเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ และเรื่องที่ว่าครูพลศึกษาไม่จำเป็นต้องมีสติปัญญาสูง มีความเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย

3. ความคิดเห็นที่มีต่อความสามารถในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาด้านทักษะ ความสามารถ การรับผิดชอบต่องาน ความสามารถในการตัดสินใจ ความสามารถในการมีส่วนร่วม และความสามารถในการประสานงาน จำนวน 22 ข้อ มีความเห็นไปในเรื่องนี้

ในระดับเห็นด้วย ยกเว้นเรื่องที่ว่า การตัดสินใจของครูพลศึกษาต้องอาศัยสัญชาตญาณและไหวพริบมากกว่าอาศัยข้อมูล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ และเรื่องที่ว่ากิจกรรมทางวิชาการต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในโรงเรียนครูพลศึกษาไม่มีความจำเป็นต้องเข้าไปมีส่วนร่วม มีความเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย

บรรจบ สุพรรณพิทักษ์ (2525) ทำการวิจัยเรื่อง บุคลิกภาพของครูพลศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ที่วัดด้วยแบบสำรวจบุคลิกภาพแคลิฟอร์เนีย โดยการส่งแบบสำรวจบุคลิกภาพไปยังครูพลศึกษา จำนวน 315 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก เป็นผู้มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความคิดริเริ่ม มีความเฉลียวฉลาด ชอบการแข่งขัน ง่าย ๆ ชอบกิจกรรมทางสังคม มีอารมณ์ขัน มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ชอบช่วยเหลือผู้อื่น และทำงานร่วมกับผู้อื่น ในขณะเดียวกันเป็นคนใจร้อน เจ้าอารมณ์ ตื้อรั้น มีความคิดยึดตามแบบแผน และมีพฤติกรรมที่แสดงตนมากเกินไป
2. คะแนนบุคลิกภาพของครูพลศึกษาชายสูงกว่าคะแนนบุคลิกภาพของครูพลศึกษาหญิง
3. คะแนนบุคลิกภาพของครูพลศึกษาที่มีวุฒิปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี สูงกว่าคะแนนบุคลิกภาพของครูพลศึกษาที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี
4. คะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคมของครูพลศึกษาในช่วงอายุ 31-35 ปี แตกต่างกับครูพลศึกษาในช่วงอายุ 25-40 ปี
5. คะแนนบุคลิกภาพด้านการเจริญวัยทางสังคมของครูพลศึกษาในช่วงอายุ 26-30 ปี แตกต่างกับครูพลศึกษาในช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป
6. คะแนนบุคลิกภาพด้านความมีลักษณะของหญิงของครูพลศึกษาในช่วงอายุ 21-25 ปี กับอายุ 26-30 ปี แตกต่างกับครูพลศึกษาในช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป

มนตรี ไชยพันธุ์ (2526) ได้ทำการวิจัยเรื่องบทบาทครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนภูมิภาค ตามการรับรู้ของตนเอง โดยใช้แบบสอบถามครูพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล 189 คน โรงเรียนราษฎร์ 112 คน ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของครูพลศึกษา

ที่มีต่อการเรียนการสอนซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก คือ วัดและประเมินผลทักษะ ความสามารถในการเรียนวิชาพลศึกษา ซึ่งแจ่มและแนะนำให้นักเรียนเข้าใจและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา วางแผนใช้สถานที่ บทบาทของครูพลศึกษาที่มีต่อนักเรียน คือ กระตุ้นให้นักเรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา ควบคุมดูแลความปลอดภัยของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนใช้สถานที่และอุปกรณ์ทางพลศึกษา พัฒนานิสัยในการออกกำลังกายของนักเรียน นำนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรม พัฒนาด้านร่างกายของนักเรียน ควบคุมดูแลความประพฤติของนักเรียน พัฒนาการเป็นพลเมืองดีของนักเรียน บทบาทของครูพลศึกษาที่มีต่อสายวิชาพลศึกษา คือ จัดเตรียมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน จัดเตรียมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน บทบาทของครูพลศึกษาที่มีต่อโรงเรียน คือ เข้าร่วมประชุมของโรงเรียน เผยแพร่ชื่อเสียงให้แก่โรงเรียน ให้คำปรึกษากับเพื่อนร่วมงานในโรงเรียน ปฏิบัติงานสุภาพภายในโรงเรียน ส่วนบทบาทของครูพลศึกษาที่มีต่อวิชาชีพนั้น คือ สร้างภาพพจน์ที่ดีเกี่ยวกับการเป็นครูพลศึกษา เผยแพร่ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับพลศึกษา ให้กับบุคคลในวงการอื่น ๆ

สุทัศน์ วรรณวิจิตร (2526) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังอาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา รวมทั้งสิ้น 642 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. อาจารย์และนักศึกษามีความเห็น ว่า พฤติกรรมที่มีความสำคัญในการสอนทุกด้านโดยรวม ๗ มีความสำคัญอยู่ในเกณฑ์มาก ส่วนพฤติกรรมการสอนที่เกิดขึ้นจริง อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นต่างกัน โดยอาจารย์เห็นว่าพฤติกรรมทั้ง 9 ด้าน โดยรวมอยู่ในเกณฑ์มาก แต่นักศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมเพียง 4 ด้าน ที่อยู่ในเกณฑ์มาก คือ ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน ด้านการปฏิบัติการสอน ด้านการควบคุมวินัยในชั้นเรียน และด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน นอกนั้นอีก 5 ด้าน อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง คือ ด้านการเลือกใช้สถานที่และอุปกรณ์ ด้านปรัชญาการสอน ด้านการมอบหมายงานให้ทำ ด้านการเสริมแรงทางการเรียน และด้านการประเมินผลและนำข้อมูลย้อนกลับ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีความสำคัญในการสอน ปรากฏว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีระดับความนัยสำคัญ .05 รวม 6 ด้าน คือ ด้านการเลือกใช้สถานที่และอุปกรณ์ ด้านปรัชญาของการสอน

ด้านการปฏิบัติการสอน ด้านการเสริมแรงทางการเรียน ด้านการประเมินผล และนำข้อมูลย้อนกลับ และด้านการควบคุมวินัยในการเรียน ส่วนอีก 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ จากการประเมินของอาจารย์ที่มีจำนวนปีในการสอนน้อย และมีจำนวนปีในการสอนมากเกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีความสำคัญในการสอน กับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง ปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน

รัชชัย สุหรัาย (2526) ได้ทำวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผลศึกษาในวิทยาลัยครูตามการรายงานของตนเอง โดยใช้แบบสอบถามไปยังอาจารย์ผลศึกษา 72 คน และนักศึกษาวิชาเอกผลศึกษา 240 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. อาจารย์ผลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมการสอนของตนเอง อยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ พฤติกรรมการสอนด้านวินัยในการเรียนการสอน ด้านคุณลักษณะส่วนตัวในการสอน ด้านการมอบงานให้ปฏิบัติ ด้านการดำเนินการสอน ด้านการเตรียมการสอน ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ด้านการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน และด้านการใช้อุปกรณ์การสอน

2. นักศึกษาวิชาเอกผลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผลศึกษาอยู่ในระดับมากและปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ คือ พฤติกรรมการสอนด้านวินัย ในการเรียนการสอน ด้านคุณลักษณะส่วนตัวในการสอน ด้านการมอบงานให้ปฏิบัติ ด้านการดำเนินการสอน ด้านการเตรียมการสอน ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน และด้านการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน

3. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์ผลศึกษากับนักศึกษาวิชาเอกผลศึกษาเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผลศึกษา พบว่า ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

4. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของอาจารย์ผลศึกษาและนักศึกษาวิชาเอกผลศึกษาทั้ง 6 กลุ่มวิทยาลัยครูเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผลศึกษา พบว่า ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

พยุ่งคึกดี สนเทศ (2527) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังครูพลศึกษา จำนวน 336 คน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 840 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. ครูพลศึกษาและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดเห็นโดยส่วนร่วมเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยครั้ง เรียงตามลำดับ คือ ด้านการปลูกฝังจริยธรรมและคุณธรรม ได้แก่ สอนให้มีระเบียบวินัย สอนให้มีความรับผิดชอบ ด้านคุณลักษณะส่วนตัวในการสอน ได้แก่ แต่งกายได้เหมาะสมกับวิชาที่สอน ให้ความรักความยุติธรรมกับนักเรียนทุกคน ด้านการเตรียมการสอน ได้แก่ บอกขอความช่วยเหลือหาวิชาก่อนดำเนินการสอนแต่ละครั้ง แสดงให้เห็นถึงการเตรียมเนื้อหาที่สอนเป็นอย่างดี ด้านการดำเนินการสอน ได้แก่ สอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ต่อเนื่องจากง่ายไปหายาก ให้นักเรียนอบอุ่นร่างกายเหมาะสมกับลักษณะวิชาที่สอน ด้านการจูงใจและเสริมแรงการเรียนรู้ ได้แก่ ให้ความเป็นกันเอง และมีมนุษยสัมพันธ์กับนักเรียนทุกคน ชมเชย สนับสนุนและให้กำลังใจนักเรียนในการแสดงออก ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน ได้แก่ บอกนักเรียนให้ทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบในวิชาที่สอน ทดสอบย่อยภาคปฏิบัติตลอดภาคเรียน ด้านการใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนอื่น ๆ ได้แก่ สำนวจอุปกรณ์การสอนพลศึกษาทั้งก่อนและหลังเวลาสอน แนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ การเก็บรักษาอุปกรณ์กีฬาและสื่อการสอนอื่น ๆ ให้นักเรียนทราบทั่วกัน

2. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูพลศึกษากับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษา พบว่า แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

ประยุทธ์ สาริมาณ (2527) ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับวิธีการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 284 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ในการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาที่เกี่ยวกับการเป็นผู้เล่นที่ดี ครูพลศึกษาได้เน้นในเรื่องของการเคารพเชื่อฟังคำตัดสินของผู้ตัดสิน และกรรมการในการตัดสินโดยตลอด รองลงมา คือ การปฏิบัติตามกติการะเบียบข้อบังคับ

2. ในการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาที่เกี่ยวกับการเป็นผู้ที่ดี ครูพลศึกษาเน้นในเรื่องการให้เกียรติผู้ตัดสิน กรรมการและผู้เล่นทั้งสองฝ่าย รองลงมาคือ การแสดงความเคารพและยอมรับคำตัดสินของผู้ตัดสินและกรรมการตลอดเวลาการแข่งขัน เช่น ไม่ยั่วคำทอ เย้ยหยัน ให้ผู้ตัดสินและกรรมการ

3. ในการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาที่เกี่ยวกับคุณลักษณะน้ำใจนักกีฬาด้านอื่น ๆ ครูพลศึกษาเน้นในเรื่องการให้นักเรียนรู้จักการให้อภัยในความผิดพลาดของเพื่อนร่วมทีมมากที่สุด รองลงมาคือ การให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน

4. ในด้านวิธีการสอน ครูพลศึกษาให้วิธีการสอนแบบบรรยายสอดแทรกในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะเล่นกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการสอนแบบบรรยายหรืออภิปรายโดยครูพลศึกษา แต่ไม่ค่อยจริงจังกับการสอนเท่าที่ควร เนื่องจากไม่มีเอกสาร ไม่มีหนังสือที่จะใช้ค้นคว้าในการเตรียมการสอน และมีเวลาในการสอนวิชาพลศึกษาแต่ละคาบน้อยเกินไป ทำให้ไม่สามารถบรรจุเนื้อหาเรื่องนี้เข้าไปในการสอนได้มากเท่าที่ควร

5. การปรับปรุงวิธีการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาเห็นว่าควรปรับปรุงในสิ่งต่อไปนี้ตามลำดับ คือ การมีน้ำใจนักกีฬาของครูพลศึกษาโดยการทำให้เป็นตัวอย่าง ครูพลศึกษาควรมีความรู้เรื่องน้ำใจนักกีฬาดีขึ้น การเห็นความสำคัญของน้ำใจนักกีฬาของครูพลศึกษา

ยุวดี ศกุนตะฤทธิ (2528) ได้ทำการวิจัย การสร้างแบบรายงานตนเองเกี่ยวกับคุณลักษณะและการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า แบบรายงานตนเองที่สร้างขึ้นควรประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ 10 ด้าน คือ

1. ด้านการสอน
2. ด้านสุขภาพทางกายและทางจิต
3. ด้านวิชาการ
4. ด้านบุคลิกภาพ
5. ด้านคุณธรรมความประพฤติ และความมีน้ำใจนักกีฬา
6. ด้านมนุษยสัมพันธ์

7. ด้านการอบรม ปกครอง และการเป็นผู้นำ
8. ด้านการเป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย
9. ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง
10. ด้านกีฬา และความสามารถทางกีฬา

ประกอบด้วยข้อรายการต่าง ๆ 87 ข้อ โดยแบบรายงานตนเองนี้ มีความแม่นยำตรงตามเนื้อหา มีความแม่นยำตรงตามสภาพความเป็นจริง โดยให้ครูผลศึกษาประเมินผลตนเอง กับหัวหน้าหมวดผลศึกษาประเมินครูผลศึกษา จำนวน 3 โรงเรียน ปรากฏว่า คะแนนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($r = .73, .78$ และ $.61$) มีความเที่ยงสูง โดยวิธีทดสอบความแปรปรวนของคะแนนโดยวิธีของฮอยท์ (Hoyt) ได้ค่าความเที่ยง .972 และข้อสอบสามารถจำแนกบุคคลได้ในระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

จากการรายงานตนเองของครูผลศึกษา จำนวน 300 คน จะได้ตารางปกติวิสัยเปอร์เซ็นต์ของคะแนนของครูผลศึกษาในแต่ละคุณลักษณะ และรวมทุกคุณลักษณะ

เด็ดชาติ รามสูต (2529) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถภาพของครูผลศึกษาตามการรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาลานามัย และครูผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5 โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาลานามัย และครูผลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5 จำนวน 119 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 357 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 331 ชุด คิดเป็นร้อยละ 93 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า

ทั้งผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาลานามัย และครูผลศึกษามีความคิดเห็นว่า ครูผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีสมรรถภาพในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้อยู่ในระดับมาก คือ

ด้านหลักสูตรและวิชาการ ครูผลศึกษามีความเข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน และภายนอกโรงเรียน มีความสามารถในการตัดสินกีฬาได้ และมีความเข้าใจหลักการและปรัชญาทางผลศึกษา

ด้านการสอน ครูพลศึกษาสามารถอธิบายและสาธิตทักษะทางกีฬา สามารถจัดและปกครองชั้นเรียนได้อย่างเป็นระเบียบ มีประสิทธิภาพ มีความรู้ ความเข้าใจในการสอนให้เด็กได้เล่นกีฬาได้หลายประเภท และสามารถสอนวิชาพลศึกษาให้บรรลุตามความมุ่งหมายที่วางไว้

ด้านการวัดผลและประเมินผล ครูพลศึกษามีน้ำใจนักกีฬา มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความกระตือรือร้น แคล่วคล่องว่องไวในการปฏิบัติงาน มีอารมณ์ขัน และร่าเริงแจ่มใส และมีความอดทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวง

ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ครูพลศึกษามีความรักและศรัทธาในวิชาชีพพลศึกษา มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน มีความซื่อสัตย์สุจริตและยุติธรรม และเป็นผู้เสียสละเพื่อส่วนร่วม

ด้านมนุษยสัมพันธ์ ครูพลศึกษาให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน และชุมชน มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือเพื่อนครู และนักเรียน และสามารถปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่น ๆ ได้ดี

ด้านการอบรม การปกครอง และการเป็นผู้นำ ครูพลศึกษามีความยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ รักษาความลับของทางราชการและนักเรียนได้ดี และรู้จักหน้าที่ของตนที่มีต่อส่วนร่วม

ด้านสุขภาพ ครูพลศึกษามีความภูมิใจในตนเอง และอาชีพครูพลศึกษา เป็นผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายดี และตระหนักในความสำคัญของการพลศึกษา และโครงการสุขภาพในโรงเรียนที่มีต่อสุขภาพทางกาย สุขภาพทางจิตของตนเอง และของนักเรียน

สุทัศน์ เหล่าทอง (2529) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 1

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 1 จำนวน 364 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบเลือกตอบ แบบมาตราส่วนประเมินค่า แบบจัดลำดับความสำคัญ และแบบปลายเปิด ซึ่งได้รับการตรวจสอบความเหมาะสมของข้อคำถามจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน และได้นำไปทดลองใช้กับครูพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 30 คน แล้วนำไปหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาได้ค่าเท่ากับ 0.94 จากนั้นนำไปใช้กับตัวอย่างประชากรที่สุ่มไว้ จำนวน 364 วิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและความเรียง

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. โดยส่วนรวมแล้ว ครูพลศึกษามีความต้องการการพัฒนาวิชาชีพเกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียน การเคารพนโยบาย และระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน ควรรับผิดชอบต่อวิชาชีพในระดับมาก

2. เมื่อพิจารณาแต่ละด้านแล้วพบว่า

ในด้านการเรียนการสอน ครูพลศึกษามีความต้องการการพัฒนาวิชาชีพในเรื่องการใช้วิธีสอน และเทคนิคการสอนอย่างเหมาะสม และอย่างมีประสิทธิภาพในระดับมาก

ในด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียน ครูพลศึกษามีความต้องการพัฒนาวิชาชีพเรื่อง การจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อนันทนาการในเวลาว่าง และเสริมหลักสูตรในระดับมาก

ในด้านการเคารพนโยบายและระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน ครูพลศึกษามีความต้องการการพัฒนาวิชาชีพเรื่องความสามารถในการจัดกิจกรรม และการเป็นผู้กำกับลูกเสือ เนตรนารี ผู้นำยุวกาชาดในระดับมาก

ในด้านความรับผิดชอบต่อวิชาชีพ ครูพลศึกษามีความต้องการการพัฒนาวิชาชีพเรื่องความสามารถในการสอบเข้าศึกษาต่อสาขาพลศึกษาในระดับสูงขึ้นไปในระดับมาก

3. ในเรื่องรูปแบบและสถานที่ในการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษานั้น ครูพลศึกษาต้องการการพัฒนาวิชาชีพในการเข้ารับการอบรมจากการจัดการอบรมของสมาคมสุขศึกษาพลศึกษา และสันตนาการแห่งประเทศไทยเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ต้องการศึกษาต่อใน

วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยในประเทศ สำหรับวิทยากรนั้นครูพลศึกษาต้องการศึกษานิเทศก์จากหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา มากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ต้องการวิทยากรซึ่งเป็นชาวต่างประเทศที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน

วัชระ ชานตะโร (2533) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาตนเองของครูผู้สอนพลศึกษาระดับประถมศึกษา เขตการศึกษา 6 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการการพัฒนาตนเองของครูผู้สอนพลศึกษาระดับประถมศึกษา เขตการศึกษา 6 ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนพลศึกษาที่มีวุฒิและไม่มีวุฒิพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เขตการศึกษา 6 จำนวน 580 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 580 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 565 ชุด คิดเป็นร้อยละ 97 ข้อมูลที่ได้รับนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้ค่าที ผลการวิจัยพบว่า

1. ความต้องการการพัฒนาตนเองของครูผู้สอนพลศึกษาระดับประถมศึกษา เขตการศึกษา 6 ในด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้และทักษะในหลักสูตรและเนื้อหา ด้านสมรรถภาพในการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับ "มาก"

2. ความต้องการการพัฒนาตนเองของครูผู้สอนพลศึกษาระดับประถมศึกษา เขตการศึกษา 6 ระหว่างครูที่มีวุฒิและไม่มีวุฒิพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

งานวิจัยในต่างประเทศ

รูซซิกา (Ruzicka, 1980) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เครื่องมือที่ชี้พฤติกรรมของสมรรถภาพในการสอนวิชาชีพลูกศร โดยทำการสังเกตอย่างเป็นระบบในขณะสอนของครูพลศึกษา 29 คน และสังเกตพฤติกรรมของครูแบบที่ใช้วาจาซึ่งออกมาในรูปเสียงและจำนวนคำพูดที่ใช้กับนักเรียน กับพฤติกรรมแบบไม่ใช้วาจา ซึ่งออกมาในรูปของท่าทาง สัญญาณมือ หน้า และการเคลื่อนไหว ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมของครูที่ใช้วาจาของกลุ่มครูที่มีความสามารถสูง และต่ำแตกต่างกัน ซึ่งได้แก่ ทางด้านประโยคที่ใช้กับบุคคล ประโยคสนทนา การใช้คำถาม และคำพูดที่ใช้ ส่วนพฤติกรรมแบบไม่ใช้วาจา จะต่างกันเฉพาะการ

แสดงออกทางสีหน้าและน้ำหนักรของเสียง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มที่มีความสามารถสูงจะ ยิ้มและหัวเราะมากกว่า การศึกษาในครั้งนี้ได้สรุปเพิ่มเติมว่า กลุ่มที่มีความสามารถสูงจะ กระฉับกระเฉงและพูดคุยกับนักเรียน สร้างความสัมพันธ์ตอนเริ่มเรียนเพื่อดึงดูดความสนใจ ของนักเรียนได้ดี ควรเน้นพฤติกรรมทางสังคมของครูให้ความสัมพันธ์กับสมรรถภาพในการสอน ของครูด้วย

ในปี ค.ศ. 1980 เซาท์ฮาร์ด (Southard, 1980) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพที่สำคัญกับหลักสูตรในวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ใน ไอโอวา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนปีสุดท้าย 6 คน เป็นชาย 3 คน และเป็นหญิง 3 คน และหัวหน้าหมวดพลศึกษา จากการสุ่มมา 201 โรงเรียน และนักการศึกษาจาก 21 สถาบัน ทำการตอบแบบสอบถาม 2 ชุด ชุดหนึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานะภาพ และอีก ชุดหนึ่งเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร ผลการวิจัยส่วนหนึ่งพบว่า

1. หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษา พิจารณาสมรรถภาพต่อไปนี้สำคัญมากกว่าสมรรถภาพ ด้านอื่น ๆ คือ การสาธิตความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายที่แต่ละคนสามารถนำไปใช้ได้ตลอด ชีวิต การสาธิตทักษะที่จำเป็นจะต้องใช้ในชีวิตต่อไป การสาธิตความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ และการฝึกแปลงที่จะ ใช้ชีวิตต่อไปและกิจกรรมที่ควรรู้

2. นักเรียนปีสุดท้ายและนักการศึกษาต่างเห็นว่า สมรรถภาพต่อไปนี้สำคัญมากกว่า ด้านอื่น ๆ คือ การสาธิตความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายที่แต่ละคนสามารถนำไปใช้ได้ตลอด ชีวิต กิจกรรมที่ดีที่สุดสำหรับความต้องการของแต่ละคน และการประเมินความก้าวหน้าของ ตนเองในโปรแกรมสมรรถภาพทางกาย

ในปีเดียวกัน เบตาฮา (Betaha, 1980) ได้ทำการวิเคราะห์ความแม่นยำของ เนื้อหาของสมรรถภาพในการสอน สำหรับการเริ่มเป็นครูพลศึกษา เอสไฟริโต ซานโต ประเทศบราซิล โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาความแม่นยำในเนื้อหาของสมรรถภาพในการสอนที่ สำคัญสำหรับการเริ่มเป็นครูพลศึกษา ที่ได้ทำการรวบรวมและแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถาม เกี่ยวกับสมรรถภาพของครูพลศึกษา จากแหล่งวิทยาที่สำคัญต่าง ๆ และรวบรวมไว้ได้ 64 รายการ ให้นักพลศึกษา 3 กลุ่ม จำนวน 76 คน พิจารณาตัดสินสมรรถภาพทั้ง 64 รายการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีความเชื่อมั่นแบบสอบถาม .87 และมีรายการสมรรถภาพที่ไม่มี ความแม่นยำอยู่บ้างบางรายการข้อสรุปของการศึกษาครั้งนี้ คือ การใช้เกณฑ์สมรรถภาพของ ครูพลศึกษานั้นมีประโยชน์ เพื่อที่จะได้รวบรวมรายการสมรรถภาพของครูพลศึกษาไว้เป็น แบบแผน และนักการศึกษาต่างมีความเห็นตรงกันว่า สมรรถภาพของการเป็นครูพลศึกษานั้น มีความสำคัญ

ในปี ค.ศ. 1981 เอเชอวาเรีย (Echevaria, 1981) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการการฝึกอบรมของครูประจำการ ตามการรับรู้ของครู และครูใหญ่ในโรงเรียน ประถมศึกษา ของประเทศเปอร์โตริโก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสำรวจการ ประเมินความต้องการของครู (Teacher Needs Assessment Survey) ตัวอย่าง ประชากร ได้แก่ ครู 283 คน และครูใหญ่ 28 คน จากโรงเรียนประถมศึกษา 28 โรงเรียน ในประเทศเปอร์โตริโก โดยศึกษาความต้องการการฝึกอบรมของครูใน 7 ประเด็น คือ

1. การประเมินพฤติกรรมของนักเรียน
2. การเตรียมการสอน
3. การดำเนินการสอน
4. การปฏิบัติงานบริหาร
5. การสื่อความหมายและมนุษยสัมพันธ์
6. การพัฒนาทักษะส่วนบุคคล
7. การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองของนักเรียน

ผลการวิจัยพบว่า ความเห็นในเรื่องความต้องการการฝึกอบรมตามทัศนะของ ครูผู้สอนและครูใหญ่ต่างกัน แต่ทั้งสองกลุ่มเห็นพ้องกันในเรื่องการจัดลำดับความสำคัญของ ประเด็นความคิดเห็น กล่าวคือ ทั้งสองกลุ่มเห็นว่า การเตรียมการสอนเป็นสิ่งที่ต้องการ การอบรมมากที่สุด และรองลงมา คือ เรื่องการดำเนินการสอน

ในปี ค.ศ. 1983 ทอทเทน (Totten, 1983) ได้ทำการวิจัยการวิเคราะห์ความต้องการการฝึกอบรมของครูประจำการ ในระดับมิดเดิลเกรด ตามการรับรู้ของครูและผู้บริหาร โดยการสำรวจความคิดเห็นจากครูและผู้บริหารโรงเรียนต่าง ๆ จำนวน 21 โรงเรียน ในรัฐอริโซนา ผลการวิจัยพบว่า ครูชายและผู้บริหารเห็นพ้องกันว่า ความสามารถในการสอนที่สำคัญที่ต้องการพัฒนา ได้แก่ เรื่องเทคนิคการสร้างแรงจูงใจ การสอนตามเอกัตภาพ การใช้คอมพิวเตอร์ในโรงเรียน วิธีการพัฒนาความสามารถ คือ การสัมมนา การนิเทศการสอนแบบคลินิก การประชุมปฏิบัติการ สังเกตการสอนจากโรงเรียนอื่น และการศึกษาด้วยตัวเอง เมื่อจัดตามกลุ่มอายุแล้ว พบว่า กลุ่มผู้มีอายุ 40 ปีลงมา เห็นว่าความสามารถในการสอนที่สำคัญ ได้แก่ เทคนิคการสร้างแรงจูงใจ การสอนตามเอกัตภาพ จิตวิทยาวัยก่อนวัยรุ่น และการประเมินผลมาตรฐานนักเรียน

ในปี ค.ศ. 1983 วานเนสซา (Vanessa, 1983) ได้ทำวิจัยเรื่อง สมรรถภาพสำหรับผู้เริ่มเป็นครูพลศึกษาในฟลอริดา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสมรรถภาพที่จำเป็นสำหรับผู้เริ่มเป็นครูพลศึกษาในฟลอริดา และเพื่อหาระยะเวลาการได้มาซึ่งสมรรถภาพแต่ละรายการของผู้เริ่มเป็นครูพลศึกษา โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนศึกษานิเทศก์พลศึกษา อาจารย์สอนฝึกหัดครูพลศึกษา และอาจารย์จากคณะพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนแห่งฟลอริดา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. สมรรถภาพ 61 รายการ ที่ใช้ในการประเมินค่านั้นมีความเที่ยงตรง และผู้ตอบแบบสอบถามอย่างน้อยที่สุด 80% มีความเห็นว่าสมรรถภาพ 43 รายการ มีความจำเป็นสำหรับผู้เริ่มเป็นครูพลศึกษา
2. ในการศึกษาในกลุ่มย่อยมีความเห็นไม่แตกต่างกันเกี่ยวกับสมรรถภาพ 39 รายการ และมีความเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับสมรรถภาพ 22 รายการ
3. ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าสมรรถภาพ 46 รายการ ได้มาในช่วงเวลาการทำงาน สมรรถภาพ 11 รายการ ได้มาก่อนมีประสบการณ์ทำงาน และสมรรถภาพ อีก 4 รายการ ได้มาในช่วงเวลาเริ่มทำงานปีแรก
4. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นไม่แตกต่างกันเกี่ยวกับช่วงเวลาที่ได้มาซึ่งสมรรถภาพ 43 รายการ และมีความเห็นต่างกันในเรื่องสมรรถภาพ 18 รายการ